

Phẩm 25: TÁN HOA

Bấy giờ, Thiên đế Thích và thế giới ba lần ngàn này có chúng trời Tứ đại vương, trời Ba mươi ba, trời Dạ-ma, trời Đổ-sử-đa, trời Lạc biến hóa, trời Tha hóa tự tại, trời Phạm chúng, trời Phạm phụ, trời Phạm hội, trời Đại phạm, trời Quang, trời Thiếu quang, trời Vô lượng quang, trời Cực quang tịnh, trời Tịnh, trời Thiếu tịnh, trời Vô lượng tịnh, trời Biến tịnh, trời Quảng, trời Thiếu quảng, trời Vô lượng quảng, trời Quảng quả, trời Vô phiền, trời Vô nhiệt, trời Thiện hiện, trời Thiện kiến, trời Sắc cứu cánh, đều khởi ý nghĩ thế này: “Nay Tôn giả Thiện Hiện nương theo thần lực của Phật, vì tất cả hữu tình mà tuôn xuống trận mưa pháp lớn. Hiện nay, chúng ta nên vì sự cúng dường, mà đều hóa ra các thứ hoa trời vi diệu, rải cúng Đức Thích-ca Như Lai, chúng Đại Bồ-tát cùng Bí-sô tăng, Tôn giả Thiện Hiện; cũng tung rải cúng dường pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đã được nêu giảng.

Các chúng trời khởi lên ý nghĩ ấy rồi, liền hóa ra các thứ hương hoa vi diệu tung rải cúng Như Lai và các Bồ-tát...

Cùng lúc, nơi thế giới các Đức Phật trong cõi ba lần ngàn này, đều tràn đầy các thứ hoa, do thần lực của Phật, nên ở giữa hư không đã kết thành đài hoa trang nghiêm đẹp đẽ, che khắp thế giới ba lần ngàn.

Cụ thọ Thiện Hiện trông thấy hiện tượng này liền khởi lên ý nghĩ:

–Hoa rải cúng hôm nay, ở nơi các cõi trời chưa từng thấy có; hoa ấy hết mực đẹp đẽ thật chẳng phải sinh ra từ cỏ cây trên đất, dưới nước, đúng là chư Thiên, vì sự cúng dường mà từ tâm biến hóa ra.

Thiên đế Thích biết tâm niệm của Thiện Hiện nên nói với Thiện Hiện:

–Hoa rải cúng này thật chẳng phải từ cỏ cây trên đất, dưới nước sinh ra, thật cũng chẳng thể từ tâm có thể biến hóa ra, mà chỉ là sự biến hiện.

Cụ thọ Thiện Hiện nói với Đế Thích:

–Hoa ấy chẳng sinh thì chẳng phải là hoa.

Thiên đế Thích hỏi Thiện Hiện:

–Chỉ có hoa ấy chẳng sinh, hay là các pháp khác cũng vậy?

Thiện Hiện đáp:

–Chẳng phải chỉ có hoa ấy là chẳng sinh mà các pháp khác cũng vậy. Là những pháp nào? Kiền-thi-ca, sắc cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là sắc; thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là thọ, tưởng, hành, thức. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là sắc...

Kiền-thi-ca, nhãn xứ cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là nhãn xứ; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là nhãn xứ...

Kiền-thi-ca, sắc xứ cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là sắc xứ; thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là sắc xứ...

Kiền-thi-ca, nhãn giới cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là nhãn giới; sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra

cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là nhãn giới...

Kiều-thi-ca, nhĩ giới cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là nhĩ giới; thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là nhĩ giới...

Kiều-thi-ca, tỷ giới cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là tỷ giới; hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là tỷ giới...

Kiều-thi-ca, thiệt giới cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là thiệt giới; vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là thiệt giới...

Kiều-thi-ca, thân giới cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là thân giới; xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là thân giới...

Kiều-thi-ca, ý giới cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là ý giới; pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là ý giới...

Kiều-thi-ca, địa giới cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là địa giới; thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là thủy, hỏa, phong, không, thức giới. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là địa giới...

Kiều-thi-ca, Thánh đế khổ cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Thánh đế khổ; Thánh đế tập, diệt, đạo cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Thánh đế tập, diệt, đạo. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là Thánh đế khổ...

Kiều-thi-ca, vô minh cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là vô minh; hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là vô minh...

Kiều-thi-ca, pháp không bên trong cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là pháp không bên trong; pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không

cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là pháp không bên trong...

Kiều-thi-ca, chân như cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là chân như; pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là chân như...

Kiều-thi-ca, Bồ thí ba-la-mật-đa cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Bồ thí ba-la-mật-đa; Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là Bồ thí ba-la-mật-đa...

Kiều-thi-ca, bốn Tĩnh lự cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là bốn Tĩnh lự; bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là bốn Tĩnh lự...

Kiều-thi-ca, tám Giải thoát cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là tám Giải thoát; tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là tám Giải thoát...

Kiều-thi-ca, bốn Niệm trụ cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là bốn Niệm trụ; bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là bốn Niệm trụ...

Kiều-thi-ca, pháp môn giải thoát Không cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là pháp môn giải thoát Không; pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là pháp môn giải thoát Không...

Kiều-thi-ca, năm loại mắt cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là năm loại mắt; sáu phép thần thông cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là sáu phép thần thông. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là năm loại mắt...

Kiều-thi-ca, mười lực của Phật cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là mười lực của Phật; bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là mười lực của Phật...

Kiều-thi-ca, pháp không quên mất cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là pháp không quên mất; tánh luôn luôn xả cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì

chẳng phải là tánh luôn luôn xả. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là pháp không quên mất...

Kiều-thi-ca, trí Nhất thiết cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là trí Nhất thiết; trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là trí Nhất thiết...

Kiều-thi-ca, tất cả pháp môn Đà-la-ni cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là tất cả pháp môn Đà-la-ni; tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là tất cả pháp môn Tam-ma-địa. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là tất cả pháp môn Đà-la-ni...

Kiều-thi-ca, Dự lưu cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Dự lưu; Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là Dự lưu...

Kiều-thi-ca, Dự lưu hương, Dự lưu quả cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Dự lưu hương, Dự lưu quả; Nhất lai hương, Nhất lai quả, Bất hoàn hương, Bất hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Nhất lai hương, Nhất lai quả, Bất hoàn hương, Bất hoàn quả, A-la-hán hương, A-la-hán quả. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là Dự lưu hương, Dự lưu quả...

Kiều-thi-ca, Độc giác cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Độc giác; Độc giác hương, Độc giác quả cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Độc giác hương, Độc giác quả. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là Độc giác...

Kiều-thi-ca, Đại Bồ-tát cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Đại Bồ-tát; Tam-miệu-tam Phật-đà cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Tam-miệu-tam Phật-đà. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là Đại Bồ-tát...

Kiều-thi-ca, pháp của Đại Bồ-tát cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là pháp của Đại Bồ-tát; quả vị Giác ngộ cao tột cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là quả vị Giác ngộ cao tột. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là pháp của Đại Bồ-tát...

Kiều-thi-ca, Thanh văn thừa cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Thanh văn thừa; Độc giác thừa, Vô thượng thừa cũng chẳng sinh, mà đã chẳng sinh thì chẳng phải là Độc giác thừa, Vô thượng thừa. Vì sao? Vì pháp là chẳng sinh, xa lìa các hý luận nên chẳng thể đặt bày ra là Thanh văn thừa...

